

ŠMÍDOVÁ SIMONETTA

* 20. 10. 1962, Brno

Narodila se v Brně, kde vyrůstala do svých šestnácti let. Zde se svými prvními „uměleckými“ pokusy úspěšně zapojovala do různých výtvarných soutěží, ale více než umělecká tvorba ji oslovovala a přitahovala oblast medicíny a lékařství, jehož studiu se od dětství chtěla věnovat. Ještě ale během středoškolských studií poznává svého budoucího manžela a po maturitě na gymnáziu v Praze jej následuje až k podhůří Šumavy. Po narození pátého dítěte dlouhodobě onemocní. Začíná se malováním a individuálním studiem výtvarného umění zabývat intenzivně, kromě klasické olejomalby zkouší různé kombinované techniky a dostává první nabídku k vystavení svých děl v pražské Galerii DWO. Když vážně onemocní její manžel, se kterým má v té době už šest dětí, přestává být její tvorba pouhou zálibou a stává se pro ni jakýmsi způsobem sdílení, kterým vyjadřuje nejen svůj vnitřní boj se strachem a úzkostí, ale ještě více své poselství o klopotném hledání a nalézání světla, jež v oné nejasné temnotě vábí, dává naději a povzbuzuje... Kdo si byť jen letmo prohlédne její obrazy, nemůže si nevšimnout kontrastů tmy a světla či motivů cest, jež pozorného diváka zvou nejen k pozemskému putování za světlem, ale často jej vedou až někam za obzor, k tušenému cíli cesty, neboť snad právě někde tam je ukryt zdroj, ze kterého Simonetta čerpá sílu pro všední i mimořádné těžkosti, zdroj, který se podle jejích obrazů nabízí všem pokorným hledačům smysluplné cesty. V životě Simonetty má nezastupitelné místo nejen její, ale lidská rodina vůbec, takže žádný z jejích obrazů, třebaže zdánlivě opuštěný, bez figurálních prvků není bez vztahu člověka k člověku. Stopu lidské přítomnosti v nich prostě nelze přehlédnout, stejně jako touhu po vzájemné soudržnosti, touhu být spolu, být spolu až za zmíněný obzor, až k cíli cesty.

(z textu PhDr. Aleny Poláčkové a Ing. Václava Volence)

Tajemství domova; Holky si umí vždy poradit; Hostina je připravená; Necháš nás tu jako bezdomovce; akryl, pl.